

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 12 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐՈՐՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ Ինձ իմաստութիւն ԿԲԱՐԻՍ ԽՈՐԻԵԼ ԵՆ ԽՍՍԵԼ ԵՆ ԳՈՐԾԵԼ առաջի քո յամենայն ժամ. Ի չար խորհրդոց, Ի բանից եւ Ի գործոց փրկեա ԿԻ. ԵՆ ՈՂՈՐՄԵԱ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 34

ԳՈՂՈՒԹԻԻՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրհնաբանեմ.
անոր օրհներգութիւնը
շրթներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:
Տէրն է միակ պարծանքս.
թող փառապետները լսեն եւ ուրախանան:
Ճաշակեցէք, եւ փեսէք՝ թէ ինչքան քաղցր է Տէրը.
երանի՛ անոր՝ որ Տիրոջ կ'ապաւինի:
Տիրոջ երկիւղը ունեցէք, դուք՝ ով սուրբեր.
անոր երկիւղը ունեցողները ոչ մէկ բանի կարօտ են:
Եկէք, որդեակներ, մտիկ ըրէք ինձի,
եւ ես ձեզի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոջ երկիւղը:
Կ'ուզե՛ս երկար կեանք ունենալ,
կ'ուզե՛ս բարօր օրեր փեսնել.-
Լեզուդ չարախօսութեան մի՛ ծառայեցներ,
շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին:
Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,
խաղաղութիւն կամեցիր եւ զայն հեքապնդէ:
Տիրոջ աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,
ականջները միշտ պապրաստ են անոնց աղաչանքը լսելու:
Սակայն Տէրը հակառակ է չարագործներուն,
որոնց յիշարակն իսկ պիտի ջնջէ այս աշխարհէն:
Երբ արդարը օգնութիւն կ'աղաղակէ՝ Տէրը կը լսէ.
եւ զայն կ'ազատէ իր բոլոր նեղութիւններէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՐՈՐՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոշանի լիցի Ի վերայ Իմ Ի տուէ եւ Ի գիշերի,
Ի նստիլ Ի տան, Ի գնալ Ի մանապարհ,
Ի ննջել եւ Ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ

ԳԼՈՒԽ 4:17-21

ԱՍՏՈՒԿՑ ՍԷՐ Է - ԿԱՏԱՐԵԱԼ ՍԷՐԸ (4:17-21)

Սիրոյ Առաքեալ, Յովհաննէս, կրկնութեան գնով կը յիշեցնէ, որ «Աստուած սեր է: Ով որ սիրոյ մէջ կը մնայ՝ անիկա Աստուծոյ միացած կը մնայ եւ Աստուած ալ՝ իրեն միացած» (16 հմբ): Այսինքն՝ ով որ Աստուծոյ մէջ կը մնայ, Աստուծոյ միացած կը մնայ: Աստուծոյ միացած մնալ, նաեւ կը նշանակէ Քրիստոսի միացած մնալ: Իսկ Քրիստոսի միացած մնալ կը նշանակէ պրոտոյ փայլ, ինչպէս Քրիստոս Ինք կ'ըսէ. «Ինծի միացած մնացէք, որպէսզի պրոտոյ փայլ, որովհետեւ առանց ինծի չէք կրնար պրոտոյ փայլ» (Յովհ 15:1-4):

«Եթէ Աստուծոյ հանդէպ սերը այսպէս կարարեալ է մեր մէջ, դարաստանին օրը համարձակ կերպով կը կանգնինք Աստուծոյ դիմաց, որովհետեւ այս աշխարհի մէջ կ'ապրինք ճիշդ այնպէս՝ ինչպէս Քրիստոս ինք ապրեցաւ» (17 հմբ): Այս խօսքին նմանօրինակ արտայայտութեամբ Յովհաննէս Առաքեալ կ'ըսէ. «Քրիստոսի միացած մնացէք, որպէսզի իր գալստեան օրը երբ ինք յայտնուի՝ ամօթով ջնանք, այլ համարձակօրէն կանգնինք իր դիմաց» (Ա Յովհ 2:28): Մա կը նշանակէ, Աստուծոյ միացած մնալ, կը նշանակէ Քրիստոսի միացած մնալ: Աստուծոյ միացած մնալ եւ Քրիստոսի միացած մնալ, երբ Աստուած Ինք սեր է, ուրեմն սիրոյ միացած մնալ կը նշանակէ ամբողջութեամբ, այն սերը որ Աստուծոյ իսկ պարգեւն է: Ինչպէս կարելի է որ մեր մէջ Աստուծոյ հանդէպ սերը կարարեալ է: Առաքեալը վերի հարուածին մէջ ըսաւ. «Եթէ իրար սիրենք՝ կը նշանակէ թէ Աստուծոյ հանդէպ սերը մեր մէջ կարարեալ է» (12 հմբ): Ուրեմն Աստուծոյ սերը մեր մէջ փեղ գրած իր կարարելութեան կը հասնի երբ այս սերը կը կիսենք իրարու հետ: Աստուծոյ սերը փեղ գրած կրնայ ըլլալ մէջս, բայց փակախին կարարելութեան հասած չըլլար, պէտք է որ այդ սերը կարարելութեան հասնի: Այլապէս, Առաքեալը պիտի ըսէ. Եթէ սերը այդ կարարելութեան հասած չէ, եւ կարարելութեան կը հասնի նմանը սիրելով, ուրեմն սուր խօսած կ'ըլլանք երբ կ'ըսենք մենք զԱստուած կը սիրենք, բայց այդ սերը մեր նմաններուն նկատմամբ չենք արտայայտ (20 հմբ): Միւս կողմէ, Առաքեալը երբ կ'ըսէ. «Աստուծոյ հանդէպ սերը այսպէս կարարեալ է մեր մէջ», յաճախ կարարեալ բառը կրնայ շփոթեցնել, բայց նաեւ կարելի է հասկնալ որպէս ամբողջական, հասունութեան հասնելու, այդ սիրոյ մէջ մեծնալու: Եւ այդ է Աստուծոյ ներգործութիւնը մեր կեանքերուն մէջ, որ Աստուծոյ սերը մեր մէջ ամբողջանայ, հասունութեան հասնի, նոյն այդ սիրոյ մէջ մեծնալու:

1. Այսպիսի սեր մը միայն Աստուծոյ նախաձեռնութեամբ կ'ըլլայ: Այսպիսի սիրոյ դիմաց մեր արտայայտութիւնը, որ մենք ալ կը սիրենք զԱստուած:
2. Այսպիսի սեր մը մեր մէջ կը սպեղծէ վստահութիւն: Համարձակ կերպով կը կանգնինք Աստուծոյ դիմաց: Վստահութիւն, ինչ որ կու փայ մեզի համարձակութիւնը Աստուծոյ հետ մեր կապին: Կու փայ մեզի համարձակութիւնը, ինչ որ չունէինք, եւ կամ վախն ու անորոշութիւնը ունէինք կամ ունինք վաղուան նկատմամբ: Որովհետեւ պիտի գայ ժամանակը, երբ համարձակ կերպով պիտի կանգնինք Քրիստոսի դիմաց, որուն բան մը չունինք պահելիք, բան մը չունինք վախնալիք, մանաւանդ երբ այդ սերը հասած է մեր մէջ կարարելութեան, ամբողջական վիճակին: Այնպիսի համարձակութիւն մը, որ ինչ որ խնդրանք իրմէ՝ կը սրանանք (Ա Յովհ 3:21): Ահա Առաքեալը յարակեցում մը կ'ընէ ըսելով. «Քրիստոսի գալստեան օրը նաեւ դարաստանի օրն է» երբ Քրիստոս Իր փառքով պիտի յայտնուի: Այս բացատրութեամբ Յովհաննէս Առաքեալ յարակեցումն է որ կ'ընէ, Քրիստոսի երկրորդ գալուստին հետ կապուած: Եզեկիէլ 9:6 որ կը ներկայացնէ Աստուծոյ դարաստանը: Հարցում: Կը հաւատանք դարաստանի օրուան: 2 Թեա 1:5-10: Ինչո՞ր եւ ինչպէ՞ս ունինք այդ համարձակութիւնը դարաստանի օր, «որովհետեւ այս աշխարհի մէջ կ'ապրինք ճիշդ այնպէս՝ ինչպէս Քրիստոս ինք ապրեցաւ» (17 հմբ): Այսինքն՝ Քրիստոսանման կեանք մը ապրելու:
3. Այսպիսի սեր մեզմէ կը վանէ, կը հեռացնէ ամէն փեսակի վախ: Յովհաննէս Առաքեալ շարունակելով կ'ըսէ. «Ահա այդպիսի սեր ունեցողը վախ չունի, որովհետեւ կարարեալ սերը ամէն վախ կը փարարէ: Արդարեւ, վախը պարփօժի հետ կապ ունի, եւ ով որ կը վախնայ՝ սիրոյ մէջ կարարեալ չէ» (18 հմբ): Սիրոյ մէջ կարարեալ ըլլալ, ամբողջական ըլլալ կը նշանակէ Աստուծոյ պարտիրանները գործադրել, ընել այն ինչ որ հաճելի է Իրեն: Արդ, ով որ Աստուծոյ

պապուիրանները կը գործադրէ՝ Աստուծոյ միացած կը մնայ եւ Աստուած ալ՝ իրեն: Իսկ Աստուծոյ միացած ըլլալ, կը նշանակէ Սիրոյ մէջ ըլլալ, որովհետեւ Աստուած սէր է: Ուրեմն, ինչո՞ւ վախնալ: Միւս կողմէ, սակայն, զգուշա ըլլալ, երբ նոյն Աստուածաշունչը կը սորվեցնէ որ մարդիկ պէտք է աստուածավախ ըլլան, Աստուծոյ երկիւղը ունենան: Արդեօք զիրար հակասող արտայայտութիւններ են: Ընդհակառակը: Առակաց զիրքը կ'ըսէ. «Իմաստութեան սկիզբը Տիրոջ վախն է» (9:10): Իսկ Սաղմոսներգուն կ'ըսէ. «Եկէք եւ սորվեցնեմ ձեզի, թէ ինչ կը նշանակէ Աստուծմէ վախնալ: Չարէն հեռու կեցիր եւ բարիք ըրէ» (34:11):

Ահա գործնական երեսը ցոյց կու տայ Յովհաննէս Առաքեալ երբ կ'ըսէ. «Այն մարդը որ կ'ըսէ՝ "Ես կը սիրեմ զԱստուած", բայց իր եղբայրը կ'ատէ, սպախօս մըն է» (20 հմբ): Ինչո՞ւ: Որովհետեւ «Ով որ չի սիրեր իր եղբայրը՝ որ կը տեսնէ, ինչպէս կրնայ սիրել զԱստուած՝ որ չի տեսներ» (20 հմբ): «Մինչդեռ Քրիստոսի մեզի փրկած պապուրէրը սա է. «Ով որ զԱստուած կը սիրէ, պէտք է իր եղբայրն ալ սիրէ» (21 հմբ):